

חַת"ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשֶׁת מִטּוֹת-מִסְעִי כ"ז תמוז, ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֵי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / רַבִּיעִי עִם רִש"י

כְּאֲשֶׁר שָׁתִי פְּרֻשִׁיּוֹת מַחְבְּרוֹת, נְקוּדַת הַחֲבוּר הִיא תִּמְיֵד בְּחֻמֶּשׁ שֶׁל יוֹם רַבִּיעִי. לָכֵן, הַיּוֹם מְסִימִים אֶת פְּרֻשֶׁת מִטּוֹת וּמִתְחִילִים אֶת פְּרֻשֶׁת מִסְעִי

אֶתְמוּל לְמַדְנוּ בְּחֻמֶּשׁ שֶׁהַשְּׁבָטִים רְאוּבֵן, גַּד וְחֻצֵי הַמִּנְשָׁה בִּקְשׁוּ מִמֹּשֶׁה לְהַשְׁאִר לָגוּר בְּאֶרֶץ הָאֱמֹרִי אוֹלָם הֵם יִלְחָמוּ בְּרֹאשׁ הַלּוֹחָמִים עַל כְּבוֹשׁ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְמַעַן כָּל הַשְּׁבָטִים. הַיּוֹם נִלְמַד אֶת תְּשׁוּבַת מֹשֶׁה. נַחֲזֹר גַּם עַל 42 הַמִּסְעוֹת שֶׁבִּנִּי יִשְׂרָאֵל נִסְעוּ בַּמִּדְבָּר.

מֹשֶׁה רִבְּנוּ מִסְכִּים לַפֶּשֶׁרָה: מֹשֶׁה אָמַר לְבְנֵי הַשְּׁבָטִים רְאוּבֵן גַּד שָׂאֵם יִקְיְמוּ אֶת מֶה שֶׁהִבְטִיחוּ, וְיִלְחָמוּ בְּרֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּדִי לְכַבּוֹשׁ אֶת הַחֲלָקִים הָאֲחֵרִים שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הָאֲדָמָה מֵעֵבֶר הַיַּרְדֵּן. אִם לֹא, הֵם יַעֲנִשׁוּ עַל יְדֵי ה'. רְאוּבֵן וְגַד הִבְטִיחוּ לַעֲשׂוֹת כֵּן- שֶׁהֵם יִשְׁאִירוּ אֶת הַמִּשְׁפָּחוֹת וְהַצֹּאן שֶׁלָּהֶם בְּגִלְעָד וַיֵּצְאוּ עִם יֵתֵר הַשְּׁבָטִים לְהִלָּחֵם. לָכֵן מֹשֶׁה נָתַן לָהֶם אֶת הָאֲדָמָה שֶׁהִיְתָה שִׁיכַת לְסִיחוֹן.

מַחֲצִית מִשְׁבֶּט מִנְשֵׁה מְקַבְּלִים גַּם הֵם נַחֲלָה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: מֹשֶׁה רִבְּנוּ גַם נָתַן אֶת מַמְלַכַת עֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן לְעוֹד שְׁתֵּי מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁבֶּט מִנְשֵׁה אֶפְלוּ שֶׁהֵם לֹא בִקְשׁוּ לָגוּר שָׁם. עַל יְדֵי שְׂחָצָה אֶת הַשְּׁבָט כָּלָם יְכוּלִים לִרְאוֹת שֶׁזֶה אֵכָן חֶלֶק מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיְתָה וְשֶׁבֶט מִנְשֵׁה אָהָבוּ אֶת יִשְׂרָאֵל אֶפְלוּ יוֹתֵר מֵהַשְּׁבָטִים הָאֲחֵרִים.

שְׁבָטֵי גַד וְרְאוּבֵן לָקְחוּ אֶת עֲרֵי סִיחוֹן וְאֶרְצוֹ לְעָרִים לְשִׁבְתָּ וּמִקוֹם לְצֹאן שֶׁלָּהֶם. הֵם הִחֲלִיפוּ אֶת שְׁמוֹת הָעָרִים כְּדִי לְהִרְאוֹת שֶׁהִמָּקוֹם שִׁיְדָ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל.

אֲחֵרֵי שֶׁנּוֹכַחוּ לִרְאוֹת אֶת הַהִשְׁתַּדְּלוּת לְהִרְאוֹת עַד כִּמָּה אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל גְּדוֹלָה, שְׁבָט מִנְשֵׁה כָּבְשׁוּ עוֹד יוֹתֵר עָרִים, מֵעֵבֶר לְמַמְלַכַת עֹג, וְגַם הֵם הִפְכוּ לְהִיְתָ חֶלֶק מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. עֲכָשׁוּ נִתְחִיל לְלַמֵּד אֶת פְּרֻשֶׁת מִסְעִי:

חֲזָרָה עַל מִסְעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹמְדִים לְהַפְנִס לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. לָכֵן אֲנוּ חוֹזְרִים לְכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁבָּהֶם הָיוּ הַיְּהוּדִים בְּמַהֲלָף הַנְּדוּדִים בַּמִּדְבָּר, 42 חֲנִיּוֹת.

הַתּוֹרָה מוֹנֶה אֶת כָּל הַמְּקוֹמוֹת אֲלֵיהֶם הָלְכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהִיְתָם בַּמִּדְבָּר הַחֵל מִיְצִיאַת מִצְרַיִם-

תהלים / יום כ"ז לחודש פרקים ק"כ- קל"ד

היום אנו אמרים את 15 שירי המעלות, בדומה ל-15 המדרגות שהובילו מעזרת הנשים לעזרה בבית המקדש.

פרק קכ"ב מדבר אודות עליית בני ישראל לירושלים. ירושלים נקראת "**עיר שחברה לה יחדיו**" – למה הכוונה? עם מה ירושלים מחברת?

הגמרא אומרת שישנן שתי ירושלים. ישנה **ירושלים של מעלה** – עיר רוחנית בשמים. ו**ירושלים של מטה** – העיר ירושלים אותה אנו רואים. שתייהן מחברות!

הגמרא אומרת שה' לא בא לירושלים של מטה – ירושלים הגשמית, עד שיבוא לירושלים של מעלה – ירושלים הרוחנית. מה יגרם לה' להכניס לשתי ירושלים? המעשים שלנו!

הצמח צדק מסביר שישנם שני דברים שמביאים את ה' לתוך שתי ירושלים. שני דברים שרק עכשו למדנו עליהם בתניא – תשובה ותתאהב עילאה. כשאנו עושים תשובה זה מביא את הגאולה, מביא את השכינה של ה' חזרה לעיר ירושלים, של מעלה ושל מטה.

תניא / אגרת התשובה פרק י' (כ"ז תמוז שנה פשוטה)

תשובה הכוונה שהיהודי חוזר אל ה' בכל לבו. הוא מחליט שהוא רוצה להתנהג רק בדרך שה' רוצה. למדנו אודות שני צעדים לתשובה – להתפטר מהעברות על ידי רחמנות על הנשמה, ולחשב כיצד העברות גורמות ליהודים להיות בגלות ואז אנו עושים תשובה עילאה, ברגע שהעברות אינן, אנו מתפללים, לומדים ומקימים מצוות עם חיות חדשה עוד יותר מאשר קודם. חיים כמו יהודי חדש עם חיות מחדשת.

היום האדמו"ר הזקן אומר לנו כיצד אנו יכולים להפוך את התשובה הזו לחלק מהיומיום שלנו. בעבר היו נוהגים לומר תקון חצות מאחר בלילה, תפלות מיחדות על חרבן בית המקדש (בימינו לא כל כך נוהגים בזה) זה הזמן המשלם לעשות **תשובה תתאה** – לחשב על החרבן שהעברות שלנו עושות, ולרחם על הנשמה שלנו.

בבקר למחרת, כאשר מתפללים, זה הזמן המשלם להתנהג בחיות של **תשובה עילאה** – להתפלל בחיות ובשמחה, וללמד ולקיים מצוות עם חיות וכונה שאנו רוצים להתקשר ולהתחבר קרוב לה'.

אם יהודי לא יכול לעשות תשובה תתאה מדי יום, הוא צריך לפחות פעם בשבוע לפני שבת, אז תהיה לו החיות של תשובה עילאה לכבוד שבת. המילה שבת, בוללת בתוכה את האותיות העקריות של המילה תשובה – ת-ש-ב. וזהו הזמן לתשובה עילאה מיחדת במינה.

בימינו אפשר לעשות חשבון נפש בעת קריאת שמע שעל המטה ובמיחד לפני שבת. אבל כמו שאמרנו קודם, הרבי אומר ששום דבר לא יכול לעצור אותנו לחיות באופן מידי עם החיות של תשובה עילאה – באופן של לכתחלה אריבער.

היום יום / כ"ז תמוז

בזמן האדמו"ר הזקן לא היו חסידי חב"ד בין שהאדמו"ר הזקן רק החל ללמד לראשונה את החסידות.

תלמידי חכמים גדולים נהגו לבוא אל האדמו"ר הזקן והפכו לחסידיו חב"ד.

פעם הגיע תלמיד חכם אחד לאדמו"ר הזקן. הוא למד הרבה תורה וחי בדרך שיהודי צריך לחיות בה עם יראת שמים. אחרי שהגיע לאדמו"ר הזקן בליאזנה (שם התגורר באותו זמן) הוא למד הרבה חסידות.

כשנכנס ליחידות הראשונה שלו, הוא שאל את האדמו"ר הזקן האם חסר לו משהו? מה עוד עליו לעשות?

האדמו"ר הזקן ענה: "לא חסר לך כלום, בעצם, יש לך יותר מדי, אתה לומד ומתנהג כמו שצריך, אבל אתה חושב יותר מדי על עצמך. אתה צריך לעבוד על זה שיהיה לך בטול ולא להיות בעל גאווה. לשם כך, לא מספיק ללמד הרבה חסידות, אתה צריך לעשות "עבודה" ולחיות כמו חסיד.

ספר המצוות / מצוות עשה ק"מ, קל"ו, קל"ז. מצוות לא תעשה רכ"ז, רכ"ה, רכ"ו

היום לומדים שש מצוות הקשורות לשנת היובל. שנת היובל היא השנה ה-50 אחרי שבע פעמים שהיתה שנת שמיטה.

מצוות עשה ק"מ - מצוה למנות את השנים עד היובל - אחרי שבע פעמים של שמיטה, זוהי שנת יובל.

מצוות עשה קל"ו - יש לקדש את שנת היובל כמו את שנת השמיטה. לא לנטע ולעבד באדמה.

מצוות עשה קל"ז - תוקעים בשופר ביובל, להראות שכל העבדים צריכים לצאת לחופשי.

מצוות לא תעשה רכ"ד - אסור לעבוד בשדות בשנת היובל.

מצוות לא תעשה רכ"ה - אסור לאכול את היובל שגדל במהלך שנת היובל.

מצוות לא תעשה רכ"ו - אסור לבצר פרות שגדלים במהלך היובל.

רמב"ם / הלכות שמיטה ויובל פרקים ו', ז', ח'

ברמבם היום לומדים הלכות רבות אודות קדשת שביעי - הקדשה של הפרות שגדלים במהלך שנת השמיטה.

פרק ו' - פרות וירקות שגדלים במהלך השמיטה הם קדושים. אסור למכור אותם כמו שמוכרים פרות וירקות רגילים. אפשר למכור רק קצת בכל פעם (מספיק עבור אוכל ליום). הפסך שמתקבל עבור המכירה גם הוא כסף קדוש. אפשר להשתמש בו רק כדי לקנות מזון לאכול. אם רוכשים בכסף זה ביצים, למשל, הפסך כבר אינו קדוש, אבל הביצים הופכות להיות קדושות בקדשת שביעית כמו הפרות והירקות שגדלו בשמיטה!

פרק ז' - מתר ללקט פרות וירקות שגדלו מעצמם בשנת השמיטה כדי לאכול במהלך השמיטה אבל אם אותו סוג הפסיק לגדול אסור שיהיה עוד ממנו בבית. למשל אם עונת הענבים כבר הסתיימה לשנה הזו ואין עוד ענבים בכרמים, אסור שיהיה אותם בבית. יש לעשות "בעור" (כמו בעור חמץ) של כל אותו פרי/ ירק. ביום הבעור נתן לחלק את מה שנותר כדי שאנשים יאכלו בו ביום ומה שנשאר מעבר לכך צריך לבער.

פרק ח' - יש להזהר ולא לעזור לאדם לעבור עברה ע"י שעוזרים לו לעשות משהו שאסור לעשות בשמיטה. למשל אסור לאדם למכור מחרשה למישהו שהוא יודע שעשוי להשתמש בו בשמיטה.

דרכי החסידות / הלכות בית הבחירה

אם הפהנים עובדים במשך כל היום בבית המקדש, החל משעה מאד מקדמת בבקר, היכן ישנו?
אחרי שעובדים דרך שער ניקנור, בסמוך להיכל (הבנין שבו היו הקדש וקדש הקדשים) היה בנין גדול
שנקרא בית המוקד.

חלק ממנו היה בתוך העזרה, וחלק ממנו בלט החוצה. וזה המקום שבו הפהנים נהגו לישון. היתה
מרצפת ברצפה שיכלו להרים אותה ותחתיה היו מפתחות העזרה. כשהפהנים התעוררו, הם היו
מוציאים את המפתחות כדי לפתח את הדלתות ולהתחיל בעבודת היום.

גאולה ומשיח / מדוע משיח מכנה דוד המלך

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

יחזקאל הנביא התנבא בנבואה שבני ישראל יתאחדו שוב תחת מלך אחד. במשך דורות רבים אחרי
מלכות שלמה, בני ישראל היו מחלקים לשתי ממלכות שונות. אבל כאשר משיח יבוא, שוב ימלוך על כל
עם ישראל מלך יהודי אחד.

בפסוק, אותו למדנו אתמול, נאמר שדוד המלך ימלוך עליהם. מדבר כאן אודות משיח, שימלוך על
כל עם ישראל. מדוע המשיח נקרא דוד?

הרבי הרי"צ מסביר במאמר כי השם דוד מעיד על בטול. רואים זאת בתהלים, שבו דוד המלך
למרות שהיה מלך קורא לעצמו עני ואביון.

משיח ילמד את המנהיגים הגדולים ביותר של עם ישראל כמו האבות ומשה רבנו ובו זמנית, ילמד
גם את היהודים הפשוטים ביותר תורה.

הרבי מסביר במאמר שכדי שיתקיים הענין המיוחד של בטול אצל משיח, יש לעשות משהו מיוחד
עכשיו!

אפשר לעשות זאת על ידי הפצת היהדות והחסידות בעונה. למרות שמלמדים אנשים אחרים, ה'
מחכים אותנו, זו לא צריכה להיות הסבה מדוע מלמדים. לא לחשוב על מה שאנחנו מקבלים כאשר
מפיצים יהדות, אלא יש לחשב כיצד הדבר יועיל לאדם אותו מלמדים. לנהג בבטול - עונה זו הדרך
שתגרום לנו להיות זכאים למשיח, עם הבטול העצום שלו.